

[Dræbbye]

At centrum-demokraterne og socialistisk folkeparti er hinandens absolutte modsætninger, når det drejer sig om en kommende renteskatteløsning, letter naturligvis heller ikke introduktionen.

Sammenfattende må vi derfor konstatere, at der er blevet begået to alvorlige fejl ved introduktionen af reformen. Den er blevet unødvendigt kompliceret, først og fremmest i kraft af reallønsklausulen, hvad der vil påvirke markedet negativt, og regeringen har behandlet tanken om et åbent marked unødigt klodset – med det resultat, at vi står over for en betydelig risiko for, at en meget vigtig nydannelse ikke bliver gennemført på en rigtig måde.

Når hr. Kaj Poulsen i dag klandrer det radikale venstre for vores stillingtagen, må vi melde hus forbi. Det er jo ikke os, der er sprunget fra reformen, men derimod regeringen, der på væsentlige punkter har ændret det lovforslag, man fremsatte.

Jeg tror, at hr. Kaj Poulsen vil være enig med mig i, at en første betingelse for, at man kan kritisere et partis standpunkt, når det præsenterer en principiel udtalelse ved første behandling, må være, at der er gjort et rimeligt forsøg på at imødekomme det pågældende parti ved udformningen af det lovforslag, som så kommer til anden og tredje behandling.

Man kan ikke klandre et parti for, at det tager et andet standpunkt end det principielle, hvis det, der sker fra første behandling til anden og tredje behandling, er, at regeringen på punkter, der er væsentlige for det pågældende parti, fraviger sine oprindelige intentioner i modsat retning af det, det pågældende parti ønsker. Det er jo netop det, der er situationen for det radikale venstre.

Regeringen fremsatte et forslag, som omfattede både boligbyggeriets finansiering og landbrugets omprioritering, og landbrugets omprioritering er ikke nogen lille størrelse i den sammenhæng. Jeg skal nævne, at der af flere parter i denne debat har været peget på et omprioriteringsbehov de nærmeste 2 år i størrelsesordenen 5 mia kr. om året. Men regeringen har valgt at trække denne væsentlige del af reformen ud, og dermed har man ganske åbenbart flyttet sig fra det principielle standpunkt, som det radikale venstre gav udtryk for.

Både hr. Kaj Poulsen og hr. Stubkjær Pedersen forudsiger en lang række lykkelige tilstande som følge af reformen. Jeg var ved første behandling forsigtig optimist. Det er fremgået af vores bemærkninger her ved denne lejlighed og ved tidligere lejligheder, at denne optimisme er blevet mindre, og vi mener, at årsagen hertil først og fremmest må findes i den udformning og den introduktion, som forliget har givet reformen. Det er vi kede af. Det ændrer ikke ved vores principielle opfattelse af tankerne bag finansieringsreformen, men det medfører, at vi ved denne lejlighed er nødt til at undlade at stemme.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS har aldrig været principiel modstander af en indeksfinansieringsordning. Tværtimod har vi selv foreslået i forbindelse med vores skattereformforslag, at man indførte en indeksfinansieringsordning for det private byggeri.

Vi erkender også, at det forslag, der oprindeligt blev lagt frem til første behandling, er blevet bedre på flere punkter, bl. a. ved, at man har fået en reallønsklausul ind for det private ejerboligbyggeri, ved, at landbruget er blevet hevet ud, og ved, at vi har fået garanti for, at staten dækker kurstabet inden for det almennyttige byggeri.

Tilbage står problemet om en manglende skattereform. Vi mener, det er nødvendigt at se en indeksfinansiering i sammenhæng med en skattereform, og selv om det af de bilag, vi har fået af boligministeriet, fremgår, at ministeren ikke mener, at det her lægger op til yderligere skattearbitrage, føler vi os ikke overbeviste om det. Vi mener, at det på en måde godt kan forstås som en invitation – en ufrivillig invitation – til skattearbitrage. Vi mener desuden, at der ikke er nogen tvivl om, at man fra borgerlig side vil forsøge at udnytte denne ordning til at forhindre en skattereform, som vi mener er nødvendig.

Det har for os været afgørende i vores stillingtagen, at vi ikke synes, vi har tilstrækkelig sikkerhed for, at der rent faktisk vil blive gennemført en skattereform. Hvis en sådan var blevet gennemført sammen med indeksordningen, ville vi have fundet, at det var en langt mere rimelig ordning.